

Sygn. akt **V Ca 2885/12**

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Beata Gutkowska (spr.)
Sędziowie:	SO Oskar Rudziński SR del. Marcin Polakowski
Protokolant:	sekr. sądowy Grażyna Dwórznik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 lipca 2013 r. w Warszawie

sprawy z wniosku **A. D. (1), J. D. i T. K.**

z udziałem **A. D. (2), A. D. (3), M. D., W. D., A. G., (...)** i **H. S.**

zasiedzenie na skutek skargi A. D. (2) o wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 14 listopada 2008 r. w sprawie V Ca 644/08

postanawia:

odrzuć skargę.

Sygn. akt **V Ca 2885/12**

UZASADNIENIE

W skardze o wznowienie postępowania wniesionej do Sądu Okręgowego w dniu 9 maja 2011 roku A. D. (2) wniosła o wznowienie postępowania w sprawie o sygn. akt V Ca 644/08 wskazując jako podstawę wznowienia fakt, że nie brała ona udziału w postępowaniu dotyczącym stwierdzenia nabycia nieruchomości w drodze zasiedzenia, w wyniku czego była pozbawiona możliwości skutecznego działania (art. 401 pkt 2 k.p.c.).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga o wznowienie podlegała odrzuceniu.

Należy wskazać, iż zgodnie z art. 407§1 k.p.c. skargę o wznowienie wnosi się w terminie trzymiesięcznym, który liczy się od dnia, w którym strona dowiedziała się o podstawie wznowienia, a gdy podstawą wznowienia jest pozbawienie możliwości działania lub brak należytej reprezentacji – od dnia, w którym o orzeczeniu dowiedziała się strona.

Trzeba podnieść, iż ww. trzymiesięczny termin na wniesienie skargi o wznowienie postępowania nie powinien być liczony od wydania prawomocnego postanowienia odrzucającego wniosek skarżącej o stwierdzenie zasiedzenia (co nastąpiło w dniu 28 lutego 2011 roku), lecz od daty, kiedy skarżąca powzięła wiedzę o orzeczeniu zapadłego w sprawie

V Ca 644/08 wydanego w postępowaniu, które wnioskodawczyni chce wznowić. W tym stanie rzeczy należało uznać, iż termin powyższy nie został przez wnioskodawczynię zachowany, o czym niewątpliwie świadczy fakt, iż występując z wnioskiem o zasiedzenie w dniu 24 lutego 2010 roku posiadała ona już informacje o niekorzystnym rozstrzygnięciu zapadłym w sprawie V Ca 644/08. Wszelkie wątpliwości w tym zakresie zostały rozwiane w piśmie z dnia 4 maja 2010 roku podpisanego przez skarżącą i złożonego do sprawy I Ns 131/10, w którym wskazała ona, iż orzeczeniem w sprawie V Ca 644/08 Sąd Okręgowy zmienił postanowienie Sądu I instancji i wniosek o zasiedzenie oddalił. Tym samym należało przyjąć, iż najpóźniej w tej dacie wnioskodawczyni powzięła wiadomość o wyniku postępowania o zasiedzenie zainicjowanego przez A. D. (1). Fakt posiadania wiedzy o postępowaniu w sprawie V Ca 644/08 w 2010 roku, kiedy to A. D. (2) wystąpiła z własnym wnioskiem o stwierdzenie zasiedzenia, potwierdziła także skarżąca w swych zeznaniach złożonych w dniu 17 lipca 2013 roku. W tym stanie rzeczy należało uznać, że złożenie skargi o wznowienie postępowania w dniu 9 maja 2011 roku było spóźnione i jako takie podlegało odrzuceniu na podstawie art. 410§1 k.p.c.

Jednakże w ocenie Sądu Okręgowego rozpoznającego niniejszą sprawę, wbrew stanowisku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie zawartym w postanowieniu z dnia 26 października 2010 roku (sygn. akt I Ns 131/10), nic nie stoi na przeszkodzie, by mimo prawomocnego rozstrzygnięcia kwestii zasiedzenia nieruchomości w stosunku do A. D. (1) jego małżonka wystąpiła z tożsamym wnioskiem o zasiedzenie tej samej nieruchomości. Jej sytuacja prawna, która nie była przecież wcześniej badana, może bowiem dawać podstawy do uwzględnienia takiego wniosku wobec A. D. (2) i nie można w tym zakresie mówić o powadze rzeczy osądzonej.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy orzekł na zasadzie art. 410 § 1 k.p.c.